

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: *Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.*

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Hiszpania. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya i Królestwo Polskie. — Montenegro. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka. Rzecz urzędowa.

Lwów, 17. lipca. Dnia 20. lipca r. b. wydana i rozesłana zostanie z c. k. galic. drukarni rządowej we Lwowie część III. rozporządzeń władz krajowych z r. 1860 dla królestwa Galicyi i Bukowiny.

Ta część zawiera:

Nr. 6. Obwieszczenie c. k. namiestnictwa z dnia 18. lutego 1860, którem ogłaszają się przepisy, jak władze polityczne, lekarze, chirurzy i weterynarze, tudzież przełożeni miejscowi podczas zarazy na bydło zachować się mają, i jakich środków weterynarско-policijnych z powodu takowej użyć należy.

Sprawy krajowe.

(Stan zdrowia we Lwowie.)

Lwów, 16. lipca. W miesiącu czerwcu zmienił się charakter słabości obok częstych zawsze jeszcze cierpień kataralnych i reumatycznych o tyle tylko, że nierównie rzadziej zdarzały się wypadki tyfusu. Z innych słabości gorączkowych były najliczniejsze zapalenia płuc, a z chronicznych tuberkuły.

W tutejszym głównym szpitalu przybyło do pozostałych z miesiąca maja 584 chorych, 437 nowych, a z ogólnej liczby 1021 chorych wyzdrowiało 366, nieuleczonych wypuszczono 28, umarło 43, a 584 pozostało z końcem miesiąca czerwca do dalszej kuracji. W porównaniu z miesiącem majem r. b. była ogólna liczba chorych w tym zakładzie o 34 mniejsza, ale w stosunku do czerwca r. z. o 359 większa.

Liczba wypadków śmierci pomiędzy całą ludnością miasta w miesiącu czerwcu r. b. wynosiła 219 i była w porównaniu z miesiącem majem r. b. o 2 mniejsza, a w porównaniu z czerwcem r. z. o 28 większa.

(Stan zdrowia Najjaśniejszej Pani. — Pomnik Jungmanowi. — Doniesienia z Siedmiogrodu.)

Wiedeń, 15. lipca. *Gazeta wiedz.* pisze: Z Zary donoszą do *Gaz. tyrolskiej* pod dn. 11. b. m.:

Szczęśliwi jesteśmy, że możemy donieść, że według najnowszych wiadomości z Korfu zdrowie Najjaśniejszej Pani ciągle się polepsza, a to do tego stopnia, że Jej ces. Mość mogła już zrobić przejazdkę morską w barce w pobliżu swej willegiatury, aby nasyć się zdrowym powietrzem morskiem. Cała ludność wyspy zajmuje się troskliwie stanem zdrowia Najjaśniejszej Pani.

Podobnie donosi *Diavoletto* z Korfu pod dn. 8. b. m., że ludność tamtejsza okazuje dla Najjaśniejszej Pani żywe społeczenie, pełne najgłębszej czci i poważania. Lord nadkomisarz, równie jak wszystkie inne władze i deputowani przesadzają się w oddawaniu swych holdów.

— Jego Excelencya namiestnik Czech pozwolił założyć towarzystwo, którego przeznaczeniem będzie wystawić Jungmanowi pomnik na placu publicznym, i utworzyć fundację „Jungmana“ ku wsparciu ubogich czesko-sławińskich autorów dzieł literackich.

— Adres saskiego zgromadzenia narodowego do Jego Mości Cesarza jest następującej osnowy:

„Najjaśniejszy Panie!

„Najmiłościwszy Monarcho!

W chwili, kiedy po długiej, bolesnej przerwie wolno znowu najunieniej podpisanemu zgromadzeniu narodowemu wykonywać swoje postradane prawa konstytucyjne, może ona obok uszanowania dla wyroków Opatrzności żywić tylko najgorętsze uczucia radości i wdzięczności, — głębokiej wdzięczności za to, że Wasza c. k. apostolska Mość raczyłeś uznać, jako nieistnieją już pozalowania godne stosunki, które stały się przyczyną zniesienia ustawy konstytucyjnej w naszej ojczyźnie.

A te uczucia radości i wdzięczności są tem wyższe, że Wasza ces. Mość raczyłeś najwyższym manifestem i dyplomem z 20go

października zapewnić dobrodziejstwa życia konstytucyjnego także tym ludom monarchyi, którym dotąd odmówiony był rozstrzygający udział w prawodawstwie i administracji. Albowiem najwierniejsze zgromadzenie narodowe upatruje w tem rękojmię, że nienastaną już nigdy takie stosunki, które mogłyby wywołać powrót do zarzuconego teraz systemu rządu.

Składając przeto wyraz tej radości i wdzięczności jako pierwszy znak swego nowego życia, imieniem całej ludności u stóp najwyższego tronu, łączy z nim najwierniejsze zgromadzenie narodowe oraz niezawodną nadzieję, że Waszej ces. Mości powiedzie się umocnić trwale na drodze konstytucyjnego rozwoju pomyślność wszystkich, pod berłem Waszej ces. Mości zjednoczonych krajów i ludów tak w całości ich jak i każdego z osobna.

Racz Najjaśniejszy Panie przyjąć łaskawie zapewnienie naszej niezmiennej wierności i miłości, z jaką zostajemy w holdowniczym uszanowaniu

Waszej c. k. apostolskiej Mości

najwierniejszymi poddanymi

Zgromadzenie saskiego narodu w Siedmiogrodzie

Salmen r. w.

Arz r. w.

Hermansztadt, 2. lipca 1861.

Wynikłości obrotu dochodów i wydatków państwa austriackiego

w roku administracyjnym 1860, tudzież porównanie ich z wynikłościami administracyjnego roku 1859 łącznie z dochodami i wydatkami odstąpionej części Lombardyi.

I. Dochody państwa (Rzeczywisty obrót).	W roku administr.		W roku administr. 1860	
	1860	1859	więcej	mniej
złote w walucie austriackiej				
1. Stałe podatki:				
Podatek gruntowy	58935285	60597275	1661990
Podatek domowy	18203808	17095429	1108379
Podatek zarobkowy	10860210	10224215	635995
Podatek dochodowy	9463715	9116056	347659
Inne podatki	169341	202650	33309
	97632359	97235625	396734
Podatki Pogr. wojsk.	2096700	1919400	177300
Razem	99729059	99155025	574034
2. Niestale podatki.				
Podatek konsumcyjny	51373345	44231694	7141651
Cło	12343405	14376184	2032779
Sól	33952796	29996794	3956002
Tyton i tabaka	35217299	25277078	9940221
Stęple, taxi i należności od spraw praw.	32739505	31481794	1257711
Loterya	6412602	5421305	991297
Poczta	2838702	2160407	678295
Myto	2854608	2794213	60395
Puncyrowanie	52940	54554	1614
Połącz. należ. } w 117722 187678				
Proch i saletra } lom.- 133951 882				
				69956
				133069
Suma	178036875	155982583	22054292
3. Dochody z własności państwa, tudzież z górnictwa i mennictwa.				
Dobra państwa i lasy a mianowicie:				
w admin. państwa	1333630	1236080	97550
„ „ banku narod.	1431690	2661378	1229688
Opróżnione prebendy duchowne	261472	221075	40397
Dochody z żelaznych kolei państwa	270201	1154502	884301
Dochody z telegrafów państwa	345640	nied.41086	386726
Fabryki państwa	128381	230793	102412

	W roku administr.		W roku administr. 1860	
	1860	1859	więcej	mniej
złote w walucie austriackiej				
Górnictwo	3262366	1086653	2175713
Mennictwo	1830514	1102034	728480
Suma	8863894	7651429	1212465
4. Przewyżki funduszów amortyzacyjn.	*)
5. Różne przychody:				
Opłaty fiskalne	56199	13234	42965
Przewyżki niektórych funduszów religijnych i szkolnych, tudzież dodatki różnych funduszów	255173	375236	120063
Taxy uwolnienia od służby wojskowej . . .	3557025	2937525	619500
Własne dochody wojska i marynarki . . .	6162600	5634300	528300
Inne przychody	1234921	792100	442821
Suma	11265918	9752395	1513523
6. Za wpłynione kupna dóbr skarbowych:				
Za dobra i lasy w adm. państwa	336881	216607	120274
Za dobra w adm. banku . .	3337823	439085	2898738
Za sprzedane grunta montanistyczne . . .	19005	268859	249854
Suma	3693709	924551	2769158
Główna suma	301589455	273465983	28123472

(Ciąg dalszy nastąpi.)

*) Wykazane w 1859 roku 9,622.400 zł. opuszcza się dla kompensacji ich wydatkami podanymi przy potrzebach długu państwa.

Hiszpania.

(Powstanie w Loja rozbite.)

Gazeta madrycka donosi: Podług depezy z 6. b. m. jest już powstanie w Loja całkiem rozbite. Banda złożona z 350 ludzi, która pokazała się przedwczoraj w pobliżu Alhamy, rozprószyła się na widok kolumny brygadyera Riquelme. Jej szef Perez umknął zostawiając swego konia.

Francya.

(Oświadczenie Hajtyanów bawiących w Paryżu. — Owarowanie wybrzeży. — Doniesienia z Tonkingu.)

Paryż, 12. lipca. *Journal des Debats* ogłosił następujące oświadczenie przebywających w Paryżu Hajtyanów: „Prawda nie jest, co utrzymuje depeza z 6. lipca, z Kadyxu, że Hajtyanie wpadli na terytorium San Domingu. Owszem prawdziwe wiadomości z Hajty są następujące: Udało się dawnym w S. Domingu generałom Cabral, Sanchez, Valentin Bacz, których Santana wywołał był z kraju, a z nimi i innym gorliwym stronnikom niezawisłości tej wyspy wrócić do kraju i podnieść niepokój między tymi co z nimi trzymali. Za ich sprawą wybuchło niebezpieczne i szeroko rozgałęzione powstanie; miasta Lamotte, Neyba, Cerca, Saint Jean zatknęły sztandar San-Domiński i uporem wystąpiły na okupację hiszpańską. Oświadczyły, że kiedy już ma być anexya, i przychodzi rzec się niezawisłości, tedy lepiej będzie połączyć się z republiką Hajty. W obec tych manifestacji rząd hajtyjski, zachował się potąd obojętnie, a wojsko jego, które w małej liczbie i tylko z przeczorności postawił w pobliżu swej granicy, nie przekroczyło jej ani na stopę.

— *Monitor* zawiera dekret przyjętego w prawodawczem ciele budżetu na rok 1862. Ogółowa kwota kredytów, które dla różnych ministeriów na rok 1862 utworzono, wynosi 1,969.769.031 fr.

— *Progres* lugański zawiera względem fortyfikacji wybrzeży Francyi, mianowicie co do portów śródziemnego morza, różne wiadomości, za których prawdę korespondent ręczy. — Przedsiębrane niedawno w Gaves pod Lorient i w Cherbourgu próby z nowymi ciężkimi działami powiodły się jak najpomyślniej. Na odległość 1500 metrów przebijały najmocniejsze żelazne panczerze okrętowe. A więc tak bardzo kosztowne fregaty pancerne tracą wiele na swej wartości. To nowe działo ma, jak powiadają 5 metrów długości i ciska kule podłużne lane ze stali. Ufortyfikowanie wybrzeży Marsylii idzie z wielkim pospiechem. Właśnie kończą baterie w Pharo, Endoume, Roucas blanc, Mont Redon i inne pomniejszej wagi, jak np. baterie na wyspie Frioul. Wszystkie te baterie bronią zatoki Marsylijskiej. Gdy te fortyfikacje staną, będzie można z wybrzeża tudzież z wysp If, Pomégue i Ratonneau o jednym czasie po 100 kul godzić na wszystkie strony zatoki. Na zewnętrznej grobli wielkiej kotliny Napoleona będą urządzone dwie baterie jednakiej siły, jak są baterie w Joliette. Na przylądku Pinede i na przylądku Jarret budują potężne baterie. Prócz tego jeszcze odosobnione forty do-

dają obrony; każdy z nich ma gmach strażniczy na 400 ludzi. Wszystko, co do ufortyfikowania całego wybrzeża potrzeba było, sprowadzono już z Tuluzy i Marsylii. Ponieważ fortyfikacja portów w kaletańskiej odnodze jest już skończona, więc cały kredyt obracają obecnie na porty śródziemnego morza. I tak w Port-Vendre, Colliure i Nouvelle, a mianowicie w Cette powstają równocześnie fortyfikacje w miarę, jak tego które z tych miejsc wymaga. Także wybrzeże między Toulonem i Nissą, wzdłuż których bieży kolej żelazna, pomimo niezmiernych trudności ma być owarowane na wszelki przypadek. Arsenał w Tulonie, jak donosi ten sam korespondent, wydał dla pewnego przyjaznego mocarstwa niezmierną ilość prochu i 12.000 karabinów dźwirowanych.

— W północnym Tonkingu miało wybuchnąć powstanie przeciw Cesarzowi Tu-Duc, a to że wydał dekret, którym nakazuje nowy pobór wojska dla prowadzenia dalszej wojny.

Belgia.

(Rozruchy robotników.)

Ostatnie wiadomości z Borinage, najgłówniejszego dystryktu węgla, który w Hennegau ma bardzo liczną i bardzo drażliwą ludność robotników, potwierdzają zastanowienie roboty. Na różnych miejscach i po kilka razy w ciągu trzech ostatnich dni przyszło do krwawego starcia się, w którym robotnicy użyli kijów i kamieni, a zandarmy i wojsko siecznej broni. Liczba ranionych i przyaresztowanych jest znaczna; liczbę zabitych, między tymi także kobiety, podają na pięć do sześciu.

(Wiadomości z Borinage z dnia 6. lipca mniej są trwożne, gdyż donoszą, że się już skończyły rozruchy i że niejaka liczba robotników powraca do roboty. Właściciele fabryk odwołali niektóre punkta swego nowo ułożonego regulaminu).

Szwajcarya.

(Kwestya sabaudzka.)

Berna, 3. lipca. Na wczorajszym posiedzeniu rady narodowej debatowano nad kwestya sabaudzka. Komisya ubolewa, że kwestya ta jeszcze dotąd nie ukończyła się pomyślnie, z drugiej zaś strony przyznaje radzie związkowej, że pojęła całą ważność sprawy sabaudzkiej i że chwyciła się wszelkich środków dyplomatycznych, które doprowadziłyby do pożądanego rezultatu, gdyby nie zbieg innych mniej pomyślnych stosunków. Pomimo tego jednak komisya uznała za stosowne przedłożyć wniosek, aby rada związkowa poświęciła sprawie sabaudzkiej jako kwestyi nierozwiązanej całą swoją uwagę, i aby w stosownej chwili rozpoczęła znowu rozprawy względem zabezpieczenia praw i interesów Szwajcaryi. Wniosek ten zamieniono w uchwałę bez opozycji.

Włochy.

(Wiadomości bieżące — Zmiany w składzie poselstwa. — Doniesienia z Rzymu. — Okólnik ministra Króla Franciszka II.)

Sardynia. *Pays* pisze: Niesądzą, by Król Wiktor Emanuel miał pojechać do Neapolu i przepędzić tam część lata. Również zaprzecza *Pays* depezy turyńskiej, jakoby partya Mazzinistów chciała skłonić Garibaldeggo do zamachu na Rzym.

— Hrabia Gropello, sprawujący interesa Wiktora Emanuela w Paryżu, bierze urlop i udaje się z rodziną najprzód do Alessandry, a ztamtąd do wód pirenejskich. W skład poselstwa włoskiego w Paryżu przybywają z urzędu siostrzeniec hrabiny Villamarina, kawaler Boille, społem z młodym księciem Leopoldem di Santa Elia, rodem z Neapolu. Pierwszy sekretarz legacji w Berlinie hrabia Greppi rodem z Lombardyi powołany jest, jak pisze *Köln. Ztg.*, do hrabi Mammiani do Aten, a miejsce jego zastąpi hr. di Puligo, który potąd w Paryżu zostawał.

Państwo kościelne. Gazecie kolońskiej piszą z Rzymu z 3. lipca: „W szpitalu San Giacomo zostaje teraz pod strażą wojskową niejaki Lucatelli, który po wyzdrowieniu ma być ukarany śmiercią. Jetto urzędnik kolei żelaznej z Rzymu w wieku do 30 lat i jeden z najzapamiętańszych członków klubu, którego używają szefowie rewolucyjni do robienia demonstracji. Zbrodnia jego jest taka: W uroczystość św. Piotra i Pawła wieczorem korzystał z natłoku ludu na Corso, by zakłócić z zaplecza patrolującego w tem miejscu zandarma papieskiego Velluti. Uciekającego po dokonaniu tej zbrodni ranili i schwytili koledzy zabitego, ale go uwolnili i zabrali zandarmi francuscy. Później jednak wydany został na reklamacyę i sprowadzony do tego szpitalu. Lucatelli złożył już dotąd ważne zeznania względem układanych w jego klubie zamachów na rząd, co pociągnęło za sobą wydalenie 60 podejrzanych z miasta. Pogrzeb zamordowanego Velluti był bardzo świetny. Zwłoki niesiono ulicą del Babuino przez plac hiszpański i ulicą Condotti do kościoła San Carlo; minister wojny Monsig. Merode, komenderujący generał Zappi, cały korpus oficerów i oddziały wszelkiej broni szli za trumną. Ojciec św. wyznaczył 10.000 skudów na pogrzeb i dla rodziny zamordowanego.“

— Okólnik kr. neapolitańskiego ministra del Re do uwierzytelnionych przy obcych dworach kr. neapolitańskich postów.

Rzym, 10. czerwca 1861.

Mości Panie! Rząd piemoncki przedłożył parlamentowi turyńskiemu projekt do prawa, aby dług publiczny rozmaitych części kraju uległych sile oręza piemonckiego zlać w jedną całość, w jedną księgę, do której projekt także temi dniami ma wejść pod obrady. Iz projekta rzeczono, gdyby kiedykolwiek miały być do skutku

przyprawione, są naruszeniem praw zwierzchniczych Króla Obojga Sycylii i prywatnej własności jego poddanych, osądził Jego król. Mości Pan mój za potrzebne zaprotestować za granicą już teraz przeciw środkom, szkodliwym dla posiadaczy rent sycylijskich i neapolitańskich, iż ci weszli w wolny układ z rządem poprzedników Jego kr. Mości, pod ręką wszelkich źródeł dochodów największego i najwięcej kwitającego z wszystkich państw włoskich. Nie dosyć było Piemontowi bezprawnym napadem i wynikłą ztąd anarchią uszczuplić do tego stopnia źródła dochodów państwa neapolitańskiego, że posiadacze narodowych i obcych rent utracili trzecią część swego kapitału; chce jeszcze obecnie gwarancję kwitającego i prawem narodów uznanego państwa, zastąpić kłamliwą ręką Piemontu upadającego pod ciężarem długów i zniszczonego utrzymaniem przemocą połączonych z nim państw, co wszystkie europejskie mocarstwa jako nieprawny zamach uważają. Jeżeli takie połączenie pożądanem jest dla Piemontu, aby podnieść upadły kredyt swych finansów, królestwo Obojga Sycylii nie powinno ponosić skutku gwałtów finansowych, na które niezasłużyło, a których pada ofiarą. Dług publiczny Obojga Sycylii z dziewięciu milionami młynszkańców, nie wynosi i trzeciej części długów Piemontu, który wraz z Lombardią ma zaledwo ośm milionów ludności. Pierwsi płacą zatem swym wierzycielom trzecią część tego, co ci ostatni płacić są obowiązani. Złączyć razem ich długi znaczy to na Neapolitanów i Sycylijan zwalić ciężary Piemontu.

Niesprawiedliwość takiego środka jest tem gorsza i dotkliwsza, gdy porównamy nie samą liczbę ludności, lecz także zamożność i bogactwo tych krajów. Operacja, którą zamierza uskutecznić gabinet Turyński, nie ma nawet na sobie znamionu prawności. Prawa nigdy nie mają wstecznej mocy, a plany rządu sardyńskiego dążą do tego, aby zaciągnięte dawniej długi Piemontu zwalić na inne państwa włoskie. Żaden Włoch nie może zapoznać tej prawdy ani nikt, kto tylko z uwagą śledził cały bieg politycznych wypadków. Połowę pożyczki piemonckiej obrócono na budowę kolei piemonckich, na zakłady i roboty miejscowe, drugą połowę przeznaczono na to, aby spiskami i podburzaniem, korsarstwem i napadami przyspieszyć podbój niezawisłych państw włoskich.

Zawikłanie, jakiego z rzeczony operacji wynikać musiało, opór posiadaczy obligacji, które z ich szkodą na inną mają być przeniesione hipotekę, brak wszelkiego umocowania ze strony wierzycieli zmieniać w ten sposób hipotekę; bezprawność takiego postępowania władzy wszystko to pogorszyłoby jeszcze smutny stan naszych posiadaczy rent.

Król JMé. Pan mój, troskliwy nieustannie o dobro swoich poddanych czuje się obowiązany zaprotestować już teraz przeciw temu projektowi naruszyć ich prawa. Jesteś niniejszym upoważniony Mości Panie, oświadczyć uroczyście gabinetowi przy którym jesteś uwierzytelniony, że Jego kr. Mości nie uzna nigdy następstw tego tak zwanego połączenia, o ile oduścić się będą do państw neapolitańskich. Zarazem zwrócisz pan uwagę przebywających za granicą posiadaczy rent neapolitańskich i sycylijskich, jak to uczynił już rząd Jego kr. Mości z tymi, którzy mieszkają w Neapolu i w Sycylii, aby przedsięwzięli stosowne środki zabezpieczyć na przyszłość swe prawa. Każdy przeto posiadacz neapolitańskich lub sycylijskich obligacji państwa musi się zaopatrzyć duplikatem, z należytym poświadczeniem jego prawdziwości i ważności ze strony władzy tego kraju gdzie przebywają. Duplikat ten kiedyś w lepszych czasach będzie uważany za obligację. Udziel Pan ministrowi spraw zewnętrznych tego gabinetu, gdzie jesteś uwierzytelnionym odpisu niniejszej depechy i dołóż wszelkiego starania, aby nie było żadnej wątpliwości w tym względzie, co do zamiarów rządu J. kr. Mości.

podp. *Del Re.*

Niemce.

(Zamach na życie Króla pruskiego. — Wiadomości bieżące. — Obchód inauguracji stanów zjednoczonych. — Izby wirtemburskie.)

Berlin. Morderca, który popełnił zamach na życie Króla pruskiego nazywa się Oskar Becker, jest z Odessy i przebywa na naukach w Lipsku. Strzelił do Króla z bliska z pojedynczej terceroli. Kula rozerwała kołnierz i sprawiła małą kontuzję. Jego kr. Mości udał się pieszo do domu i jest zdrow zupełnie. Hrabia Fleming kr. pruski poseł w Karlsruhe, ujął mordercę i oddał w ręce wielko-książęcym władzom Badeńskim.

Gazety pruskie zajmują się pogłoskami o bliskiej podróży Króla pruskiego do obozu do Chalons, i zwracają uwagę na ważne następstwa, jakiego sprowadzić mogło przyjęcie ze strony Króla pruskiego tych zaprosin.

W Prusiech uważają ministerstwo terażniejsze za ustalone.

— Dnia 4go b. m. obchodzili przebywający w Berlinie Amerykanie rocznicę inauguracji Stanów zjednoczonych. Obadwa posłowie, odwołany Mr. Wright i uwierzytelniony na jego miejsce P. Norman Judd byli obecni na tym bankiecie. Zgromadzenie liczyło zaledwie sto osób, było zatem o trzecią część mniejsze jak w roku zeszłym, iż wielu młodych Amerykanów, po większej części studentów lub artystów, odjechało chcąc zaciągnąć się w szeregi stanów północnych. W sali jadalnej była dekoracja ubrana wieńcami kwiatów śród dwóch chorągwi związkowych. W środku umieszczono wizerunek Washingtona z napisem: „Zjednoczone stany na wieki.“

— Na posiedzeniu wirtemburskiej izby deputowanych z 11. lipca oznajmił Hölder izbie, że nie przedłoży już swego dawniej zapowiedzianego wniosku w sprawie odjęcia konsulom wirtember-

skim we Włoszech władzy wykonawczej, gdyż przekonał się po bliższym rozważeniu ostatniej odpowiedzi ministra spraw zewnętrznych, że postępowanie rządu włoskiego względem konsulów wirtemburskich jest nieusprawiedliwione. To oświadczenie potwierdziła cała izba.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Doniesienia z Warszawy.)

Stosunki w Warszawie, pisze *Gas. wied.*, są ciągle jeszcze niepomyślne, a życie bardzo przykre nie tylko dla Polaków, ale i dla zamieszkałych tam Niemców, iż wszyscy od nich stronią. Także i rosyjscy oficerowie muszą znosić nieprzychylnie i pogardliwe wejście Agitatorowie smućą się, że wspaniałomyślny Cesarz Alexander pomimo widocznej niewdzięczności, wierny swojemu słowu; nie daje się uiczem powstrzymać od nadania krajowi liberalnych koncesyi. *Powsz. gaz. prus.* donosi nawet, że generał Suchozanet nie myśli już w żaden sposób zrobić same miasto widwiskiem nowej rzezi, lecz w takim razie ma zamiar wyciągnąć wszystkie wojska z Krakowskiego przedmieścia a obsadzić plac Ujazdowski, rogatki jerozolimskie i kolej żelazną, dalej zieloną i wszystkie rogatki wzdłuż przedmieść aż do cytadeli alexandrowskiej tudzież cały brzeg Wisły, ale nie po stronie warszawskiej, lecz od strony Pragi. Tym sposobem zapobieży się krwawym zajściom przy rozjątrzeniu obecnem żołnierstwa.

Montenegro.

(Stan rzeczy w Czernogórze.)

Korespondencya w *D. Z.* z Antiwari opisuje następnie stan rzeczy w Czernogórze:

W nocy z 27. na 28. z. m. zawiął gubernator z Skutar Abdi Basza z kapitanem Miriditów Markiem i 300 strzelcami na dwóch statkach kanonierskich i siedmiu barkach do Antiwari, by zabrać jeszcze sto strzelców. Całe to wojsko z jednym działem polowem i potrzebnymi zasobami amunicyi i prowiantu wysadzono na ład pod Spizzą, z kądem 28go wyruszyło dalej do leżącego na południu od Spizzy, zrujnowanego już fortu Nehaj. Tu zatknęto chorągiew turecką i ustawiono działo. Mieszkańcy tureckiej wsi Pappani, której czterech przełożonych otrzymało już orderzy czernogórskie, uwiadomili o tem Montenegrynów i żądali pomocy. Wkrótce potem nadeszło do 50 Montenegrynów do wsi, ze wszystkich gór ciągnęli zbrojni do Spizzy; do 900 Montenegrynów wpadło do wsi tureckiej Sagragie i oblegli fort Nehaj, nim jeszcze Abdi Basza zdołał zaopatrzyć go w amunicję i żywność.

Tak przyparty od Czernogórców kazał fregacie tureckiej i dwóm statkom kanonierskim strzelać na nieprzyjaciela, ale pomimo ognia tych trzech okrętów nie odstąpili Czernogórcy od oblężenia. Basza posłał przeto o posiłki do Antiwari z rozkazem, ażeby ludność tamtejsza i stojący załoga batalion przybyły mu w pomoc. Cytadela w Antiwari oznajmiła ludności trzema wystrzałami z dział, że ma się uzbroić i wyruszyć do Spizzy. Wszyscy zdolni do boju i batalion uczynili zadość wezwaniu i stanęli po południu na miejscu, ale nie odważyli się jeszcze tego wieczora udeżyć na oblegających Montenegrynów.

Gdy jednak ci w nocy z 28. na 29. dostrzegli, że liczba zbrojnych Turków coraz się wzmaga, lękając się obsaczenia ustąpili z Sagragie, ale zabrali z domów tamtejszej ludności chrześcijańskiej wszystko, co tylko unieść się dało. Bez tego odwrotu i bez nadesłanych w czas posiłków z Antiwari byłaby twierdza Nehaj dostała się w ręce Montenegrynów z całą załogą i Abdi Baszą.

Potem kazał Abdi Basza zaopatrzyć twierdzę we wszelkie potrzeby, przyrzadzić na mieszkanie i ustawić na walach trzy działa. Czernogórcy ruszyli wszyscy do wsi Popani, a 30go wrócili na rozkaz swego księcia na swoje terytorjum.

Abdi Basza pozostał panem twierdzy Nehaj, i każe ją umacniać palisadami. Wojska regularne zatrzymał przy sobie, a ludność uzbrojoną odesłał do domu.

A z y a.

(Doniesienia z Kalkuty i Chin.)

Donoszą z Kalkuty pod dn. 12. czerwca, że przyszło do krwawej walki między Nabobem Bhawalpury i jego ministrem Achmed Chanem. Minister zabarykadował się w swym domu z 250 ludą i z 2 armatami. Wojsko Naboba zdobyło szturmem dom, ministra i jego obudwóch braci zabito z orężem w ręku.

Z Chin. *Patrie* zbija dziś zamieszczoną w dziennikach angielskich wiadomość, że w Pekinie wybuchły niebezpieczne rozruchy, które zmusiły angielskiego i francuskiego posła sprowadzić wojsko z Tient-Syngu, i mówi, że w Pekinie panuje nieprzerwanie największy spokój.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Zagrabie, 15go lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu odczytano oświadczenie 42 członków sejmu (34 reprezentantów ludu a 8 magnatów, którzy na ostatniem posiedzeniu wyszli z sali), że składają swój mandat i protestują przeciw wszelkiemu podejrzywaniu tego ich kroku. To oświadczenie przyjdzie jutro pod obradę. Sejm uchwała popierać jak najusilniej prośbę granicarzy o przywrócenie dawnej ich konstytucyi. Potem rozpoczęła się szczegó-

łowa debata nad przyjętym wnioskiem wydziału centralnego w sprawie unii z Węgrami.

Londyn, 15. lipca. Na otrzymaną wczoraj w Osborne wiadomość o zamachu na Króla pruskiego, odjechał następca tronu pruskiego natychmiast do Baden-Baden, ale wkrótce przyjedzie na powrót do Osborne. — Dzisiejsza Times donosi: Wkrótce ma Królowa mianować lorda J. Russla członkiem izby wyższej.

Paryż, 12. lipca. Patrie i Pays zaprzeczają pogłosce, jakoby zaszło porozumienie między generałem Goyon a rządem papieskim.

Nie wdając się w bliższe szczegóły, zapewniają oba te dzienniki, że stosunki pomiędzy dowódcą załogi francuskiej w Rzymie a rządem papieskim nie oziębiły się bynajmniej.

Neapol, 14. lipca. 864 powstańców złożyło broń. Do pomocy Cialdiniemu ma być dodany hr. Gerolamo Cantelli z Parmy. Cialdini ma otrzymać tytuł jenerałego namiestnika Neapolu.

Medyolan, 15. lipca. Perseveranzie donoszą z Neapolu z 14. Wojska scierały się z powstańcami w prowincjach Terra di Lavoro, Terra di Molise i w Abruzzach. W lesie Persano zebralo się 100, w Terra di Lavoro 400 powstańców.

Baden-Baden, 15. lipca. Jego Mość Król pruski używał jeszcze wczoraj wieczorem przechadzki, poczem wyprawiono pochód z fakłami. Dziś zrana było dziękczynne nabożeństwo.

Bombaj, 12. czerwca. O powstaniu w Mongolii nie słychać. W Sbanghaji ożywia się handel. W Bombaju usunięto na pensję 1000 oficerów armii indyjskiej. Lord Canning zwiedzi północno-zachodnie prowincje. Głód ustaje.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 17. lipca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne: m. pszenicy (82 \mathbb{H}) 5zł. 11c.; żyta (74 \mathbb{H}) 3zł. 31c.; jęczmienia (67 \mathbb{H}) 2zł. 47c.; owsa (45 \mathbb{H}) 1zł. 76c.; hreczki 3zł.; — cetnar siana 1zł. 4c.; okotów 98c.; — sag drzewa bukowego 13zł., sosnowego 10zł. 95c. — Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany.

Ceny przeciętne zboża i innych artykułów w ostatnich dwóch tygodniach czerwca b. r. na targach w Andrychowie, Białym, Jawornem, Kentach, Krakowie i Myślenicach.

Table with columns: Miejsce targu (Andrychów, Biała, Jaworano, Kenty, Kraków, Myślenie), zr. | cen., and various grain types (Mec pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, hreczki, kukurudzy, kartofli, Cetnar siana, wełny, nasienia konieca, Sag drzewa twardego, miękkiego, Funt mięsa wołowego, Mas okowity).

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Obertyński Leop., ze Stronibab. — Cywiński Lud. z Uhrynkowice. — Hr. Drohojewski Kazim., z Tomanowiec. — Hr. Zamojski Ksawery, e. k. rotmistrz, z Węgier. — Niezabitowski Lub., e. k. porucznik, z Zameczka. — Böger Ferd., e. k. porucznik pensjonowany, ze Słobudki.

Hotel europejski: Rubczyński Mar., z Uh. rzec. — Br. Błazewski Krz., z Nowosiółki. — Młocki Fran., z Hurnia.

Hotel angielski: Wojkowski Henr., z Lipicy górnej. — Hr. Vitzthum de Eckstadt i Hr. Vitzthum de Eckstadt, asesor rządowy, z Berlina. — Czarniakowski Józef, z Kipiaczki. — Soroczyński Zygm., z Podola — Wiktor Ta-deusz, ze Świrza.

Hotel Kuhna: Sereadowski Wik., z Ostobusza.

Pod koleją żelazną: Podgórcy Zdz. i Jan, z Paryża.

Pod Tygrysa: Sokalski Piotr, z Rosyi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. lipca.

Pp. Raczyński Felix i Pawlikowski Wład, do Malnowa. — Stecher Jan, do Turynki. — Wolski Lud., ces. ros. rada państwa, do Besarabii. — Gar-woliński Jan, e. k. przełożony powiat, do Oleska. — Sokalski Piotr, do Dre-zna.

Gadomski Józef Klemens, do Kamionki. — Morawski Konst., do Pohorzec. — Hr. Rzewuski Leon, do Krakowa. — Hr. Starzyński Aug., do Dąbrówki. — Hr. Drohojewski Józef, do Balicy. — Pawlikowski Miecz., do Medyki. — Milkowski Edward, do Gorlic.

Spektreżebnia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. lipca 1861.

Table with columns: Para, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaura., Stopień ciepła według Reaura., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Kurs lwowski.

Dnia 17. lipca

Table with columns: Dukaty holenderski, Dukaty cesarski, Polimpériał zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięciozłotówka, Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł., m. k. za 100 zł., Akcje gal. kol. żelaz Karola Ludwika, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne, Pożyczka narodowa.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 17. lipca.

Table with columns: Dawne prócz kuponów 100 nc w., Nowe, Kupuje, Sprzedaje, Za kupon wypada.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 17. lipca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 81. — Metaliki po 5% za 100 zł. 69 10; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. — Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 756. —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 175. —; niższo-austr. towarzy-stwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. —. Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —. —. — Lipsk za 100 talarów —. —. Londyn za 10 funtów szterl. 138. 10. Medyolan za 100 zł. waluty austrjack. —. —. Paryż za 100 fr. —. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennice 6.54, dukaty ces. pełnej wagi —. —. korony —. —. półkorony —. —. Srebro 137. —.

KRONIKA.

(Przestępstwa targowe.) Urząd targowy i cymientniczy stołecznego miasta Lwowa ukarał w pierwszej połowie lipca 1861 w części pieniędzmi a w części aresztem i konfiskatą podejrzanych artykułów:

Osób 73 za przekupstwo.

- 4 za hańbienie na targu.
2 za fałszowanie mleka.
5 za sprzedawanie niewypieczonych chleba.
3 za poboczne sprzedawanie chleba.
4 za niedozwolony handel.
1 za obojętna sprzedaż mięsa.
9 za przekroczenie przepisów cymientniczych.

Prócz tego rozpoznawał i ważył w mieście i po wszystkich dzielnicach miasta wszelkie gatunki pieczywa, i przekonał się, że były w ogóle dobre. — Stosunek wagi i cen a pojedynczych piekarzy przedstawia szczegółowy wykaz.

(Wiadomości z prowincyi) Dnia 11. czerwca r. b. znaleziono w rzece Serecie przegnite już ciało nieznanego mężczyzny. Głowa i piersi po brzuch były okryte workiem owianym dookoła, a ręce złożone na tył. Nieboszczyk był silnie zbudowany, miernego wzrostu, w wieku do 30 lat, o ciemnych włosach, i miał na sobie tylko koszulę, której wyszczyca wskazują, że mógł pocho-

dzić z Bileza, Myszkowa, Muszkarowa, Szerszeniowiec, Olexiniec, Szipowiec, Lisowiec, Kapuszciniec lub Miłowiec, w obwodzie czortkowskim, gdyż podług podania świadków sądowych tylko w tych okolicach noszą wieśniacy podobnie wyszywane koszule. Ponieważ z raportu lekarskiego pokazuje się, że nieboszczyk zginął gwałtowną śmiercią, a potem wrzucony został w rzekę, przeto poleciono śledztwo w tej sprawie położonym nad rzeką Seretem e. k. urzędem powiatowym w Uścieczku, Czortkowie, Kopyczyńcach, Budzanowie, Trembowlu, Mikulińcach i w Tarnopolu.

(Ceny pomieszkań we Francyi.) Ciągłe wzrastanie ceny pomieszkań tak w Paryżu jak i w miastach prowincjonalnych stało się teraz kwestyą nagłą. Jak donosi „Pays“, postanowiła władza municypalna w Marsylii budować w nowej dzielnicy La Joliette pomieszkania dla robotników po 150 do 175 fr. rocznie. Także w Paryżu zajmują się teraz obmyśleniem środków, by cenę pomieszkań dla klasy pracującej postawić w odpowiednim stosunku do jej dochodów.

(Restauracya katedry Notre-Dame w Paryżu) mianowicie odnowienie jej tak wewnątrz jak i zewnątrz, będzie już wkrótce ukończona. Zaraz potem rozpocznie się restauracya katedry w Rouen, która potrwa przynajmniej 8 lat, i nie mało zatrudni robotników.